

POTRĘCAĆ (4) *vb impf*

o oraz a jasne.

inf potręcać (1). ◇ *praes 1 sg* potręcąm (1). ◇ *con 3 sg m* by potręcał (1). ◇ *part praes act* potręcając (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII w. (z Cn) s.v. potręcić.

Uderzając, naciskając popychać; protrudere Mącz, Cn; impellere PolAnt, Cn; proculcare, prosternere, proterere Cn [w tym: kogo, co (3)] (4) : á iéfliby ielzche womit ták był vpórny/ że dni kilka trwaiąc/ [...] różdzielnie mu wodę dác pić/ áby żołądek powoli przymował/ á wodné háufty/ ieden drugi potręcał Oczko 20; [Potręcąm/ Protrudo Volck Sss4].

Zwroty: »potręcając potręcić« (1): Potręcając potręciłeś mię ábych vpadł [Impellendo impulisti me ut caderem]/ lecz Iehowá pomogł mi. BudBib Ps 117/13.

»potręcać przed sobą« (1): Protrudo, Popycham/ potręcąm przed sobą. Mącz 467a.

Przen (1) :

W przeciwstawieniu: »wywyszczać ... potręcać« (1): podziwuy/ co Pan Bog czyni nád fwemi wiernemi/ [...] y iáko wywyższa ftany ich/ á nigdy nie opuścił żadnego. A iáko zálię fáłefzniki á złońniki vmie potręcać wedle woley swoiey święte Boftwo iego. RejZwierc [203].

Synonim: popychać.

Formacje współrdzenne cf TRĄCIC.